PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXIV Nr. 329 (5763) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Miercuri 9 octombrie 1968

MEXICO 68

BOX CU UMBRA LA 3000 m ALTITUDINE

REPORTAJE ȘI COMENTARII, DE LA TRIMISUL NOSTRU SPECIAL LA A XIX-A OLIMPIADĂ

● *Apetitul și teroarea... cîntarului* ● *Un dublu meci amical România - Italia* ● *Aurel Simion, „olimpicul hazardului", a semnat o poliță în alb*

Zadarnic au anunțat autoritățile mexicane că duminică 6 octombrie a fost ultima zi în care vizitarea satului olimpic a fost permisă, pentru că în noaptea spre luni multe sute de cetățeni ai țării gazdă nu se înduraseră să-și părăsească „pozițiile" cîștigate în imediata vecinătate a noului orășel înălțat în Capitală.

Iată-ne deci în dimineața de luni, la ora 7, cînd echipa de box a României, sub conducerea lui Ion Popa, pornea la antrenamentul obișnuit pe care și l-a propus pe timpul aflării la Ciudad de Mexico. Priviri mirate și de o parte și de cealaltă a gardului, nu prea înalt, care separă strada de teritoriul celui mai tînăr și multinațional sat din lume, a cărui existență entuziasmează o dată la patru ani întregul tineret al lumii. Ai noștri nu-și explicau probabil ce se petrece cu matinalii vizitatori, iar aceștia, la rîndul lor, nu se așteptau să aibă chiar dis-de-dimineață prilejul să-i vadă pe cîțiva dintre fericiții locatari de la „Villa Olimpica". Dar, totul a durat destul de puțin, deoarece înviorarea acestor băieți trebuia să înceapă și, ca de obicei, la ea participa și un antrenor de caiac-canoe, Nae Navasart. Nu vă așteptați la noi procedee metodice. Navasart este ghidul de fiecare zi al boxerilor în drumul acestora spre Cuernavaca unde, de fapt, își încep dezmorțirea. Este unul dintre loturile omogene care a efectuat mai multe stagii la altitudine, a fost testat în repetate rînduri și care, în plus, beneficiază aci de aportul aceluiași medic care îi urmărește de ani de zile avîndu-le, dacă vreți, biografia medicală înscrisă în memorie, dr. Radovici. De ce tocmai la Cuernavaca? Pentru că acolo altimetrul arată 3 000 m și băieții noștri s-au obișnuit cu aerul rarefiat al piscurilor, încercînd să ia de acolo noi surse de energie.

La ora cînd alții se trezesc, pugiliștii români revin cu sîngele pulsînd viu în artere, privesc cu alți ochi mîncarea (Ah, dacă n-ar fi teroarea cîntarului, ce-ar mai înfuleca ei!) și sînt foarte repede gata pentru continuarea unui program drastic. Pînă acum ei au reușit să dispute două gale în compania boxerilor italieni, cu care se cunosc foarte bine, deși la început conducerea tehnică a acestora nu fusese de acord să servească alor noștri drept sparing-partener, considerîndu-i printre principalii adversari. Dar ce meciuri s-au încins cu aceste ocazii! Orice amator de box ar fi vrut să le vadă. Fără arbitru, fără teamă de rezultat, dublul meci amical România—Italia a încîntat, pur și simplu, selecta asistență alcătuită din cîțiva privilegiați. Să mă iertați, dar rezultatele nu vi le pot da. Pot însă altceva: să vă spun cine se simte mai bine dintre toți. Vă va bucura vestea că Ciucă (cel care a avut în Mexic o surpriză cu bătăiosul său adversar, reprezentînd țara gazdă la preolimpice) a atins din nou forma lui de zile mari. Era și necesar, deoarece la categoria sa au fost parcă selecționați tocmai acei boxeri caracterizați prin poftă de luptă, cam bătăuși și mai puțin tehnici.

Bine se simte și Covaci, mai ales atunci cînd este vorba de... bătaie. Ion Monea a ajuns la valoarea lui cea mai ridicată și comportarea sa va depinde foarte mult de sorți. Dacă va putea uza de tehnica-i bine cunoscută și nu va fi solicitat „la curaj", Ion ar putea să mai facă o dată efortul de a urca pe podium. Deocamdată, el așteaptă. Aurel Simion, selecționat cu peripeții, cu două-trei zile înainte de plecare, face eforturi de a se încadra în ritmul muncii celorlalți. Noroc că e de pe la Cîmpulung și n-a prea avut cînd să afle cum e cu altitudinea... În rest, pare ambițios și știe că și-a asumat o datorie în plus față de ceilalți sportivi români: aceea de a răsplăti încrederea și așteptările concetățenilor. Un campion național are, doar, orașul de sub poala munților Iezer-Păpușa și toată suflarea lui stă cu ochii țintă la pumnii și vigoarea strungarului de la I.M.S. Cîmpulung Muscel.

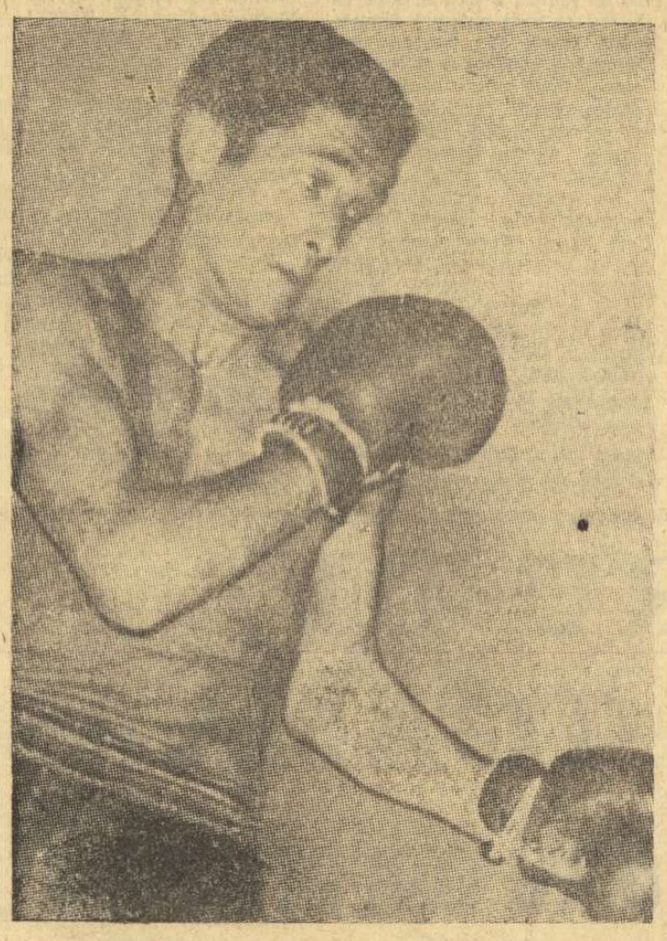

Constantin Ciucă

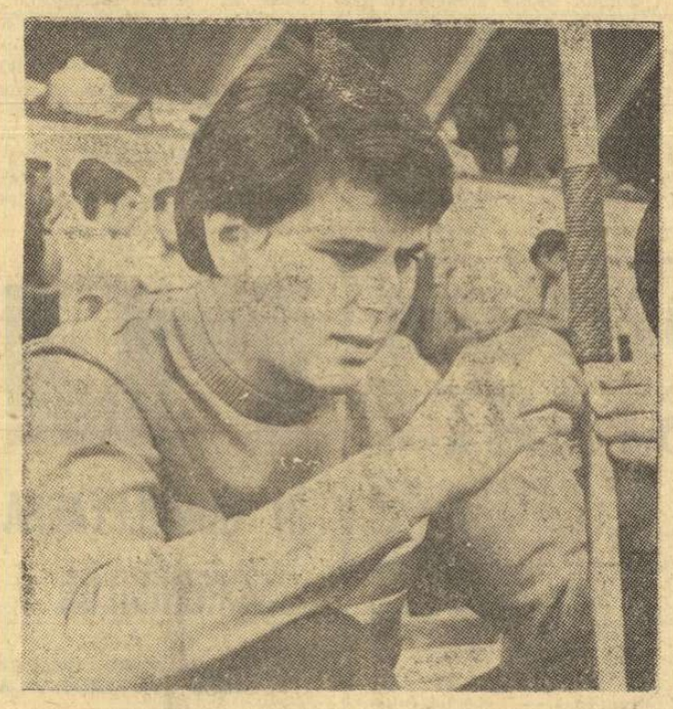

Mihaela Peneș

Valeria Bufanu

PARADOXUL UNEI DUMINICI MEXICANE

Duminică, componenții diverselor loturi olimpice românești aflate la Mexico au avut, în general, zi liberă, deci complet altfel decît „acasă", unde duminicile se identifică cu întrecerile din competiții. Dar, paradoxal, tocmai acum, în preajma Olimpiadei, le este și lor dat să-și petreacă o duminică asemenea celor mai mulți dintre concetățenii lor. Trebuie să-i înțelegem și să-i scuzăm chiar. În fond, Olimpiada este o singură dată la 4 ani.

Dar mai bine să vă relatez cum și-au petrecut această zi, devenită și pentru ei o sărbătoare. Alegerea programului a prezentat cîteva dificultăți, dar și avantajul de a fi diversificat (așa cum se dorește a fi cel al televiziunii). Dificultatea a constat în alegere, pentru că sportivilor li s-a oferit posibilitatea de a face un tur al Capitalei mexicane, cu un ghidaj turistic competent, o după-amiază la corrida, în prezența celei mai tulburătoare dintre manifestațiile ce se pot vedea aci, o dimineață la parcul de distracții.

Pentru fiecare din aceste puncte de program s-au găsit amatori, astfel încît la blocul nr. 3 din satul olimpic a domnit duminică o liniște deplină, locatarii fiind... în deplasare.

Concursul solitar al Vioricăi Viscopoleanu

De fapt, pentru a respecta întregul adevăr, chiar dacă va trebui să dezic întrucîtva cele afirmate pînă acum, voi fi nevoit să arăt că, în afara băieților și fetelor de la caiac-canoe și canotaj, care au avut repaus cu „R" mare, ceilalți nu s-au desprins to-

(Continuare în pag. a 4-a)

Flashuri

LUNI s-a deschis la Ciudad de Mexico Conferința internațională pentru educație și sport. La această conferință, prezidată de *Agustin Yanez*, ministru de stat mexican pentru educația publică, iau parte, printre alții, *Philip Noel-Baker*, laureat al Premiului Nobel pentru pace, și *Juan Diaz Lewis*, reprezentant al U.N.E.S.C.O.

Agustin Yanez a subliniat importanța sportului pentru realizarea unei mai bune înțelegeri între popoare. *„In sport — a spus el — se afirmă noblețea sentimentelor dezinteresate, cultul onoarei, spiritul păcii".*

■

PREZENT, în aceste zile, la Ciudad de Mexico, *Hans Vogel*, primarul orașului München, a declarat unor corespondenți de presă că pentru organizarea viitoarelor Jocuri Olimpice de vară guvernul vest-german a alocat suma de aproximativ 200 milioane dolari. *„Mexicanii au profitat de experiența J.O. de la Tokio, iar noi, la rîndul nostru, vom profita de aceea a mexicanilor".*

■

PRIMUL ANTRENAMENT „mexican" al atleților americani, în special cel al sprinterilor și al echipelor de ștafetă, a prilejuit unele încurcături. Într-adevăr, numai doi din cei patru membri ai echipei de ștafetă 4X100 m, Ronnie Smith și Mel Pender, au sosit la stadionul olimpic, colegii lor, Jim Hines și Charlie Greene, împreună cu componenții ștafetei 4x400 m ajungînd în capătul celălalt al capitalei mexicane, deoarece... au greșit autobuzul.

■

ANTRENORUL sovietic *Victor Ogurenkov* este de părere că la Ciudad de Mexico *„se va desfășura cel mai mare turneu de box din istoria acestui sport".* Întrebat de ziariști asupra echipelor care, după părerea sa, au cele mai mari șanse la medalii, Ogurenkov a declarat: *„Dintre cei pe care i-am văzut aici la antrenament, boxerii polonezi, români, italieni, americani și mexicani la categoriile mici m-au interesat cel mai mult. În ce privește formația sovietică, noi am selecționat și tineri și pugiliști de vîrstă medie cu o mare experiență a meciurilor internaționale"*

Președintele Mexicului, Gustavo Diaz Ordaz, își rostește alocuțiunea la deschiderea congresului C.I.O.

Telefoto: A.P. — Agerpres

J. O. AU AVUT PRIORITATE!

Retransmiterea festivității de deschidere a J.O. la posturile europene de televiziune a fost periclitată, la un moment dat, deoarece în aceeași zi, 12 octombrie, s-a programat și retransmiterea lansării unei capsule cosmice „Apollo" de la Cape Kennedy.

În cele din urmă, lucrurile s-au aranjat în sensul că s-a amînat lansarea capsulei cosmice pentru ora 13 (ora 21 — București) adică imediat după ce se va termina festivitatea de deschidere a Jocurilor Olimpice.

Eveniment fotbalistic la Iași

SELECȚIONATELE DIVIZIONARE ALE ROMÂNIEI ȘI POLONIEI — FAȚĂ ÎN FAȚĂ

IAȘI, 8 **(prin telefon, de la trimisul nostru).** În momentul cînd încep transmisiile acestor rînduri, componenții lotului român sînt pe cale de a încheia antrenamentul de acomodare (durata 40 minute) cu terenul de joc al stadionului „23 August"-Copou din localitate. Dacă despre antrenamentul propriu-zis nu sînt multe lucruri de spus, el avînd un caracter lejer, aș zice de dezmorțire, demne de remarcat sînt atmosfera, ținuta deosebită a jucătorilor români, înaintea întîlnirii cu fotbaliștii polonezi. Toți — de la Coman la Lucescu, trecînd pe la Dobrin, recunoscut, îndeobște (pentru aerul său glumeț și pentru tendințele sale poznașe) ca o natură veselă — arborează o mină preocupată, serioasă. Fără să-ți declare că vor să facă, în sfîrșit, un joc bun, eficient, dătător de curaj pentru prima manșă a preliminariilor campionatului mondial cu echipa Portugaliei, ei lasă să se întrevadă acest lucru... Bine ar fi ca aceste simple impresii să se confirme pe terenul de joc, cu polonezii...

Relatînd, în continuare, alte aspecte de ultimă oră dinaintea partidei dintre selecționatele divizionare ale României și Poloniei, vom arăta că fotbaliștii noștri — sosiți, pe calea aerului, luni după-amiază la Iași — au fost găzduiți la 14 km de oraș, într-un loc pitoresc și odihnitor, la motelul Bucium. Cîteva cuvinte despre „temperatura" orașului înaintea jocului. Judecînd după cozile mereu crescînde de la casele de bilete, după forfota „microbistă" de pe strada Lăpușneanu, după ploaia de afișe, ca și după discuțiile aprinse angajate PESTE TOT, temperatura interesului pentru joc se apropie de... „punctul de fierbere". Deși partida, care va fi condusă de arbitrul turc **Babacan Dogan,** începe la ora 15,30, este probabil că în stadionul de pe Copou (capacitatea teoretică: 13 000 locuri) cu o oră-două înainte nu va mai încăpea nici un ac.

În încheiere, amănunte tehnice. Iată formația care ne-a fost anunțată de antrenori: **Coman — Sătmăreanu, Boc, D. Nicolae, Mocanu, Ghergheli, Dinu, Pîrcălab, Dobrin, Voinea (Dembrovschi), Lucescu.**

După cum se vede, locul lui Barbu, accidentat (dr. D. Tomescu mi-a spus că piciorul piteșteanul a suferit în jocul cu Rapid o entorsă de șold și va fi indisponibil 14 zile) a fost luat de dinamovistul Boc, care a avut o evoluție bună în ultima vreme. A mai rămas un singur semn de întrebare: care vîrf va fi folosit, Voinea sau Dembrovschi? Antrenorul A. Niculescu ne-a dat să înțelegem că este posibilă folosirea ambilor, pe rînd, cîte o repriză. Tot el ne-a făcut următoarea declarație: **„Aștept o evoluție bună, omogenă, a echipei noastre. O victorie obținută la capătul unui joc neconcludent nu m-ar mulțumi!"**

Oaspeții (despre care s-a relatat mai pe larg în ziarul nostru de luni) au sosit azi (n.r., ieri) la amiază, cu trenul. Vor alinia următoarea formație: Kostka — Leszczynski, Oslizlo, Wrazy, Bazan, Bula, Wingler, Kozerski, Sadek, Szoltysik, Jarosik.

Marius POPESCU

MARGINALII LA O NOUĂ SESIUNE C.I.O.

Mult așteptata și desigur dificila sesiune a C.I.O., cea de a 67-a, s-a deschis în cursul dimineții de luni, la ora 10, în ambianța generoasă a Palatului Național al artelor frumoase, în prezența unor personalități de prim rang ale statului mexican, în frunte cu președintele Gustavo Diaz Ordaz, a membrilor C.I.O. și a unora dintre oaspeții celei de a XIX-a Olimpiade.

Reuniunea a avut anvergura și cadrul corespunzător unei astfel de întîlniri care, pe plan sportiv, reprezintă mai ales în preajma deschiderii întrecerilor olimpice, principala manifestare a oficialității însărcinate cu dirijarea fenomenului sportiv mondial.

Protocolul a fost de o simplitate ceremonioasă, și a constat în intonarea imnului național al țării gazdă, a celui olimpic, în discursurile d-lui Josue Saenz, președintele Comitetului Olimpic Mexican, al președintelui C.I.O., domnul Avery Brundage, după care președintele Republicii mexicane a declarat deschisă sesiunea C.I.O. Orchestra simfonică națională a susținut apoi un scurt și select program muzical.

În chiar după-amiaza aceleiași zile, sesiunea C.I.O. și-a început lucrările cu ușile închise. De aceea, ziariștilor nu le-a rămas altceva decît să aștepte și să presupună ceea ce se va hotărî de către C.I.O., a cărui ordine de zi cuprinde peste 50 de puncte, fără ca măcar unul să poată fi considerat minor.

În ceea ce ne privește preferăm să medităm acum la cîteva dintre ideile generoase care au fost exprimate cu prilejul deschiderii sesiunii C.I.O., cu speranța că lucrările acestui for vor sta sub nobilul lor semn și că se vor desfășura în purul spirit olimpic, atît de clar exprimat de Pierre de Coubertin.

Afirmînd că: **„De fiecare dată cînd popoarele se reunesc în scopuri pașnice se creează între ele un curent favorabil înțelegerii lor",** domnul Josue Saenz a concentrat într-o scurtă și singură frază unul dintre mobilurile majore ale J.O.

Trăim momente în care războiul, acest anacronism amoral și sinistru totodată, a atins o asemenea forță de distrugere, încît el anulează, de fapt, supremația învingătorului asupra celui învins, deoarece, în aceeași măsură, implică nimicirea tuturor.

Iată de ce competițiile olimpice au devenit în epoca noastră unul dintre mijloacele cele mai importante de reunire a multor țări de pe toate continentele în spiritul întrecerii pașnice, specifice sportului. Cu cît au de înfruntat mai multe dificultăți pentru a supraviețui și a-și perpetua menirea, cu atît mai mult, aceste manifestări tradiționale trebuie să-și impună existența demonstrînd unanimitatea cu care tineretul și, în general, popoarele lumii se pronunță pentru pace și înțelegere.

Nicăieri altundeva mai bine decît în sport tineretul nu poate deprinde una dintre lecțiile de bază ale vieții: pentru a cuceri victorii autentice trebuie să te conduci în mod conștient după criteriul responsabilității sociale ce revine fiecăruia și să-ți îndrepți întreaga putere de voință spre apărarea cauzelor juste, îndepărtînd orice influențe negative care te pot asalta, renunțînd la succese facile și înșelătoare, înfrîngîndu-ți dorința de parvenitism, ca și orice satisfacere a unor dorințe capricioase.

Împotriva tuturor acestor primejdii, sportul oferă o infailibilă rețetă, pentru că el ne învață în primul rînd să ne învingem pe noi înșine.

Emanuel VALERIU

Ciudad de Mexico, 8 octombrie